

PRZEGLĄD KRAJOWY WARSZAWSKI

Biblioteka Wojskowa
D. O. K. VIII.

Toruń

Prenumerata:
na miejscu mk.
9000, na prow.
mk. 10200. Za
odnoszenie do
domu dolicza się
1200 mk.
Ogłoszenia za
wiersz nonparel.
Pierwsza strona
450 mk., druga i
trzecia 350 mk.
czwarta 8-lamo-
wa 150 mk. Ogl.
drobne po 150 m.
za wyraz, tust.
druk. podwójnie.
Najm. ogł. 1500
mk. Dla zagran.
ceny o 200 proc.
wyższe.

Adres Redakcji i Administracji: Księgarnia Powszechna, ul. Brzeska № 4. — Redakcja i Administracja otwarta od g. 10 r. do 3 i od 5 do 6 wiecz.

Redakcja rękopisów nadesłanych nie zwraca; nadsyłane bez oznaczenia honorarium uważa za bezpłatne; prosz, by pisane były po jednej stronie. Ogłoszenia przyjmow. są do g. 12
REDAKTOR PRZYJMUJE CODZIENNIE, OPRÓCZ NIEDZIEL I ŚWIĄT, OD GODZINY 2-EJ DO 3-EJ PO POŁUDNIU. — TELEFON REDAKCJI 26. N. P. K. O. 61.783.

TEATR-KINEMA „NOWOŚCI”

Występy Władysława Lenczewskiego art. i reżysera teatru „Rozmaitości” w Warszawie i Heleny Bożewskiej

Z WŁASNYM ARTYSTYCZNYM ZESPOŁEM.

26 marca r. b.

27 marca r. b.

28 marca r. b.

Djabeł

kom. w 3 aktach F. Molnara

Powrót z wojny

kom. w 4 aktach de Flers'a i de Croisset'a

Wojna i miłość

kom. w 3 akt. W. Chelmskiego.

Bilety wcześniej do nabycia w Księgarni W-go Neumana.

Ceny miejsc od 3000 mk.

Nareszcie...

Bieg życia politycznego w Sejmie naszym w ostatnich dniach dał nam dwa wypadki, stwierdzające w sposób druzgocący niedorzeczność naszej polityki państwowej.

Niejednokrotnie stwierdzaliśmy, że Polskę budować może tylko naród polski zbiorowym uzgodnionym wysiłkiem w oparciu o potęgę polskiej duszy. Uczynić to wielkie dzieło Polski może tylko naród polski, gdyż tylko on jeden jest tej duszy posiadaczem. Rząd polski, jako bezpośredni czynnik kierowniczy w procesie tworzenia Polski, musi ten nakaz rozumieć i musi go stosować.

Jednakże od chwili stawiania pierwszych zrębów państwowości polskiej widzimy stale, w mniejszym lub większym stopniu, pogwałcenie tej zasady.

Wbrew prawom boskim i zasadom ludzkiej logiki chciano Polskę budować bez narodu polskiego w oparciu o Niemców, Żydów, Białorusinów, Ukraińców, Socjalistów. Ten zespół sprzecznych i zasadniczo wrogich Polsce czynników politycznych był podstawą naszego Rządu. Naród polski, od procesu budowy Polski usunięty, miał rolę biernego widza, któremu dozwolono tylko narzekać i protestować (ale i to niezbyt głośno).

Nareszcie pęka ta bańka mydlana politycznej złudy...

W dniu 16 b. m., na uroczystym posiedzeniu Sejmu, mniejszości narodowe i socjaliści, podstawy Rządu, wystąpili w sposób dotąd niebywały przeciwko uznaniu przez obce mocarstwa granic Polski i zachowaniem się swem wobec przedstawicieli państw obcych i wobec narodu polskiego stwierdzili, że oni Polski tak dużej, z granicami ustalonymi ze wschodnią Galicją nie pragną, nie chcą i zwalczać ją gotowi.

Wyrazicielem takiego stanowiska naszych mniejszości i socjalistów w Sejmie w dniu 16 b. m. był poseł

Łuckiewicz, którego musieli woźni z sali wynieść.

W osobie Łuckiewicza, w dniu 16 b. m., wyniesiono za drzwi Sejmu sejmową większość rządową.

Niedorzeczność i zgubność polityki opartej na czynnikach wrogich państwu, wybuchła znowu w dniu 20 b. m. na posiedzeniu Sejmu w sposób jeszcze bardziej jaskrawo wykazujący zgubność tego specjalnie polskiego absurdu politycznego.

Nagły wniosek posłów białoruskich, niesłuszne aresztowanie i więzienie białoruskiej inteligencji wywołał odpowiedź ministra sprawiedliwości Makowskiego, która w sposób piorunujący wstrząsnęła Sejmem i całym narodem polskim.

Minister Makowski stwierdził, że oskarżenia zostali aresztowani za dokonanie zbrodni napadów, podpalenia, morderstw, zakopywania ludzi żywcem; minister wskazał szereg miejscowości dokonania tych zbrodni.

Dalej minister Makowski, na mocy dowodów rzeczowych, oraz na mocy przyznania się oskarżonych, stwierdził, że większość z nich utworzyli spisek, który miał na celu przez zbrojne przeciw Polsce powstanie oderwać część ziemi polskiej i utworzyć z tej części republikę białoruską;

że spiskowcy posiadali skład broni, materiałów wybuchowych i zapisywali ludność białoruską do oddziałów partyzanckich przeciw Polsce;

że centrum tej organizacji znajduje się poza granicami Polski, że stamtąd od „pewnego państwa ościennego”, czyli od bolszewickiej Rosji, otrzymywano pomoc materialną, techniczną i wojskową, oraz, że stamtąd kierowano całą zbrodniczą działalnością.

Tak ciężki zarzut zbrodni przeciwko Polsce znalazł obrońców w Sejmie w osobie posłów białoruskich, niemieckich, żydowskich, „Wyzwolenia” i socjalistów, którzy w obronę wzięli zbrodniarzy politycznych i zwykłych zbrodniarzy-bandytów.

Zdawało się, że w dniu 20 b. m. zaszła w Sejmie naszym jakaś fatalna, ciężko bolesna, pomyłka, piętnem hańby kompromitująca nasze stosunki polityczne.

Niestety, wniosek posłów białoruskich, pomimo druzgocących wyjaśnień min. Makowskiego, nie został cołnięty, a cała nasza lewicy, kluby: białoruski, ukraiński, niemiecki, żydowski, „Wyzwolenie” i socjaliści — poparli go w sposób manifestacyjny.

Ten straszny skandal polityczny wykazuje w całej okropności ohyde naszej polityki.

Sejm polski chcą uczynić terenem do obrony zwykłych i politycznych zbrodniarzy, którzy świadomie z pomocą państw sąsiednich mają Polskę zwalczać bezkarnie, a poselska nietykalność ma dawać osobistą gwarancję całkowitej bezkarności tej występnej walki z Polską.

Taki zespół oczywistych wrogów Polski, w poselską nietykalność uzbrojonych, jest powołany do „budowy” Polski, a naród polski ma być biernym świadkiem tej ciężkiej tragedji.

Nietylko pp. Duracze i Śmiarowscy bronią komunistów przed polską sprawiedliwością, — całe stronictwo polityczne przez swych posłów w Sejmie występują z całą bezczelnością w obronie zbrodniarzy, podpalaczy — bandytów i zbrodniarzy politycznych, którzy jawnie popełniają zdradę Polski i spiskują na jej zgubę.

Obrona jawnej zbrodni czyni te partje współwinnymi; to oczywiste pogwałcenie zasad konstytucji i złamanie poselskiego ślubowania.

Dotychczasowe podstawy rządu runęły pod ciosami ministra sprawiedliwości Makowskiego; czego nie wynieśli woźni sejmowi w osobie Łuckiewicza w dniu 16 b. m., to bezlitośnie, w dniu 20 b. m., zdruzgotał min. Makowski.

Fr. Zieliński.

Zgroza demoralizacji.

Demoralizacja powojenna, rozszalała do ostatnich granic, ujęła w swe szpony absolutnie wszystkie dziedziny naszego życia — już dziś budzi w oku rozumnych ludzi zgrozę nie dalekiej, a ciemnej przyszłości i rozpacznie stawia pytanie: „co będzie?”

Jak każdy gad o jadowitym zatruciu wślizga się ona niespostrzeżona, maleńkimi i przez to jakby niewidzialnymi kropelkami i zatruta zwolna, lecz stale całe nasze życie, a nawet przyszłość pokolenia.

Chciwość szalu, użycia, zbytku pijaństwo, rozpusta — królują wszechwładnie.

A co się dzieje z dziećmi, młodzieżą i wyrostkami?

Na to nie zwracamy żadnej uwagi, a co gorsze zda się, że społeczeństwo wprost o tem niechce wiedzieć.

Tak, nie chce, bo gdyby chciało, to czyżby dopuściło do podobnego stanu?

Doprawdy nie wiemy, czy dziś wyrostek kilkunastoletni uważany jest za obywatela pełni praw, któremu, o ile nie robi skandalicznej burdy, nikomu nie wolno zwrócić uwagi?

A samowola młodzieży posunęła się tak daleko, rozluźniła i osłabiła opiekę, prawa i władzę rodzicielską.

To też wyrostek dzisiejszy przeszedł wyuzdaniem zawodowego paupra i jest niestety świetnym siedliskiem pod przyszły, a najgorszy lump-proletariat.

A przyszłość naszego narodu?

Lepiej sprawy tej nie poruszać, bowiem zbyt krwawi serca, rozumnie kochające i rozumnie dbające o przyszłość narodu.

* * *

Nawet najbardziej demokratyczna i słynąca z wielkiej wolności osobisto-obywatelskiej Ameryka, rozumiejąc zgrozę takiego rozluźnienia samowoli, zwłaszcza młodzieży, posiada ostre

